

*Ha aztán az idő már eljár felettük,
A vén fát a földből egyszer csak kidöntjük:
Ringó bölcsőt, ágyat, koporsót is végül
Fából készítenek, diófa törzsébül.*

(V. L.)

Na, de végére értünk munkánknak, így hát fejezzük be ün-
netélyünket.

Mondd el, Géza Móra László bácsi bucsukölteményét.

Évzáró ünnepélyre

*Isten, ki Mennyből nézed ünnepünk,
Adj ma egy tisztább szívet minékünk.
S ki gyermek-kezünk imára teszed,
Vezessen áldó s megáldott kezed.
Hogy iskolánkat, ezt a négy falat,
Melyből szent emlék minden talpatat,
Ugy köszöntsünk ma ebucszúráskor,
Mint méh a fát, akárcnyiláskor.*

*Isten, ki Mennyből nézed ünnepünk,
Add, hogy e házhoz mindig hűk legyünk!
Hol lelkünk fogant Téged hinni,
Hol szívünk dobbant hazánkban bizni,
Hol a meséskönyv ezer meséje
Aranyat hintett lelkünk kertjébe:
Ettől a háztól bucsura kelve —
Legyen a szívünk hálával telve!*

*Parányi lelkünk messzire száll ma,
De bárhova is vigye el szárnya,
Amit itt szedtünk kis tarisznyánkba,
Hűn megbecsüljük, nem vetjük sárba!
Kinyitjuk sokszor imádság-könyvünk,
S miért oly gyakran hullott a könnyünk,
Megtépett, árva édes hazánkra,
Bánatestéken magukba szállva,
Kérjük az Istent imás ajakkal:
Tegyen csodát a tépett magyarral!*

19. Most pedig bucsuzóul énekeljük el azt az éneket:

Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország...

20. Imádkozunk! (Állami iskolánkban.)

Hálát adunk neked Mennyei Atyánk, hogy jóvoltodból ma is